

obsahují. (Viz vyhlášku místodrž. král. česk. ze dne 25. února 1860 č. 5315 z. z. ze dne 5. června 1860 III. kus č. 11).

Zřizování a udržování rasoven (míst, kde se živnost pohodnická provozuje) a bezprostředný dozor nad nimi a nad pohodnictvím náleží do přeneseného oboru působnosti obcí. Kromě toho jest však pohodnictví též dohledu správy státní podrobena, jelikož totéž též účelům zdravotním slouží (§ 29 zák. o organizaci veř. služby zdravotní ze dne 30. dubna 1870 č. 68 ř. z.). Co se týče objemu této živnosti, vznikly v novější době spory mezi pohodnými a řemenáři, jelikož pohodní již od nejstarších dob zabývají se též vyděláváním kůží zvířecích, zhotovujíce z nich řemeny a biče na prodej. V tomto ohledu obchodní a živnostenské komory v Celovci a Štýrském Hradci (prot. ze dne 9. července 1883 a prot. ze dne 6. března 1884 P. VIII) vyslovily se ve prospěch pohodných z toho důvodu, že již ve starší době výslovně zapovězeno bylo, kůže z pošlých zvířat kupovati neb je vydělávati, takže až dosud toliko pohodní oprávněni byli, takovéto kůže zpracovávati.

Živnost pokrývačská.

Živnost pokrývačská jest živností řemeslnou. Nařízení min. obchodu ze dne 30. června 1884 č. 110 ř. z. nezná vůbec zvláštní živnosti pokrývačské, nýbrž mluví o živnosti cihlářské a pokrývačské. Musí se tedy míti za to, že zákonodárce nepoužil tohoto obmezujícího vyjádření bez rozmyslu; patrně vychází z té myšlenky, že pořizování krytby střech cihlami a břidlicí podstatně naprosto se liší od krytby střech dílen lepenkou, dílem šindelem a prkny (latěmi); oba tyto posléze jmenované druhy krytby střech spadají patrně v obor živnosti tesařské, neboť tesař provádí veškery hrubší dřevěné práce jichž potřebí jest při stavbě domu (obch. a živn. komora celovecká, sb. č. 1665). Cihláři a pokrývači jsou též oprávněni pořizovati střechy z lepenky (obch. a živn. komora vídeňská, sb. č. 181). Živnost pokrývačů, obstarávajících krytbu střech z lepenky, považovati sluší za živnost svobodnou a může býti prostě jen ohlášena a není potřebí předkládati zvláštního průkazu způsobilosti ani průkazu o skutečném nabytí koncesse, jelikož není uvedena tato živnost ani mezi živnostmi koncessovanými, ani mezi živnostmi řemeslnými (obch. a živn. komora liberecká, sb. č. 180). Pokrývači smějí natírati postřešní žlaby, pokud prováděli hlavní práci na nově zřízené neb opravené střeše, tak že pak natření jeví se býti jen dovršující prací (obch. a živn. komora vídeňská, sb. č. 182). Pokrývání střech slamou bylo ode dávna zemědělskou prací, podobně jako zřizování plotů, vohlic na len, kruhadel na zelí; i když střechy doškové byly dříve častějšími, nežli dnes, prováděli si je zemědělci sami nebo svěřovali práci tu nějakému dělníku, který dovedl slamou pokrývati (obch. a živn. komora celovecká sb. č. 185).

Živnost pozlacovačská.

Živnost pozlacovačská náleží k řemeslným živnostem.

I. Rozsah živnosti.

Živnost pozlacovačská obsahuje v sobě: zhotovování obrazových a zrcadlových ráků, obnovování starých ráků, řezbářských děl a předmětů kostelních, pozlacování náhrobních křížů jakož i písmen na dřevěných nebo kovových tabulích návestních, pozlacování a bronzování mříží a skleněných svíců, vůbec všech dřevěných, kovových nebo kamenných předmětů, dále zhotovování plastických ozdob na stropě a stěnách z látky papírové nebo ze sádry, čalounů s pozlacenými nebo barevnými dřevěnými lištami, ko-